

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 10. Ecclesia Hispaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

hil antiquius habuit, quam Ecclesiam suam sedente Antecessore suo flammis vastatam restaurare, quod difficillimi operis molimen fuit; quippe vicinis urbibus a Paganis, videlicet Hungaris, destructis & incensis, Ecclesiæ servis maximam partem occisis, reliqui cum extrema paupertate conflictabantur. Ceterum Episcopus præstituto tempore ad Regem obsequii causa pergebat.

Sæculum X.
A.C. 933.

§. X.

Ecclesia Hispaniæ.

In Hispania Alphonfus IV. postquam an- nis aliquot rerum potitus esset, Mun- do valedicere & cucullo se involvere animo constituit. Quia vero Ordognus ejus filius puerum necdum egressus erat, vocato ad se Fratre Ramiro, quod consilium cepisset, aperit, Regnum tradit, & in Monasterium S. Fagonis se recipit. Verum ecce, cum post aliquod temporis spatium victus regnandi desiderio iterum coronam appeteret, captus a fratre, oculis privatur. Ceterum Alphonfus, Monachus, nam nomen hæsit, unversim annis septem, totidemque mensibus regnavit. Ramirus II. vero anno 933. Æra 971. resumtis Regni habenis, filiam suam Geloiram seu Elviram Deo consecravit, eique in Civitate Legionensi magnum Monasterium honori S. Salvatoris

Sampir.
p. 66. 67.

Sæculum X. toris dedicatum ædificavit. Quatuor
 A. C. 933. alia præterea extruxit Monasteria, & im-
 minente morte, Episcopis & Abbatibus
 vehementer rogantibus, Confessionem,
 id est Habitum Monasticum recepit,
 obiitque, postquam annis octodecim &
 tribus prope mensibus regnasset. Or-
 dognus III. ejus filius anno 945. Æra 983.
 parenti successit.

vid. Cang.
 Gloss. Conf.
 Moral.
 XVII. c. 19.

§. XI.

Albericus Romæ Dominus.

Romæ Hugo Rex, cum suam potesta-
 tem satis stabilitam putaret, Roma-
 nos & imprimis Albericum Maroziaæ no-
 væ nuptæ suæ & Adalberti Marchionis
 filium despiciebat. Quadam die Albe-
 ricus, jubente matre, Regi Hugoni Vitri-
 co suo manus abluenti aquam affudit, &
 ab eo in faciem cæsus est, quod juvenili
 improbitate aquam immodicam dedisset.
 Is vero ut illatam sibi ulcisceretur inju-
 riam, Romanis ad concionem convoca-
 tis, contra Hugonem & propriam ma-
 trem tam apte peroravit, ut illum ipsum
 Dominum sibi elegerint, & confestim ad
 oppugnandam arcem S. Angeli convola-
 verint, quo Hugoni militem contra-
 hendi tempus adimeretur. Qui subito
 terrore percussus, qua munitiones mu-
 ro civitatis jungebantur, fuga se prori-
 puit. At Albericus, Urbis Dominus,
 Maro-